

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 23. De modo qua Spiritus sanctus descenderit in discipulos, die
Pentecostes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

diam in his donis plurimum, splendere: En me hominem, qui totus sum caro; sed cupiens tamen, tuo Spiritu vivificari; a mihi illum, Domine, gratuito, ut habitet in me, & anima mea te glorificet, ob supremum beneficium, quod in eum confers, qui adeo indignus erat, qui illud reciperet.

MEDITATIO XXIII.

DE MODO QVO SPIRITUS Sanctus super discipulos venit in die Pentecostes.

PUNCTVM I.

VM compleverunt dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. *a Admum, 2.1.*

CIRCA hæc verba consideranda sunt mysteria, quæ latent in loco, tempore, ac die, quo venit Spiritus Sanctus, & in conuentu Personarum super quas venit.

PRIMUM itaque considerandum, eiusdem Spiritus Sancti instinctu, conuenisse in die Pentecostes omnes Christi discipulos, & Beatissimam Virginem eius Matrem, in Domum & cænaculum; in quo solebât aliàs cōuenire; qui nimirum erât centum & viginti, ut paulo superius retulit Sanctus Lucas. Omnes verò vnà clamabant, orantes Patrem æternum, per merita Filij sui, & ipsum quoque Filium, ut promissum Spiritum Sanctum mitterent:

I.

rent: quorum orationes, fuerunt per sanctos Angelos ante Deum præsentatæ; quæ coniunctæ petitioni ipsius Filij, qua homo erat, fuerunt exauditæ, ac decretum, vt illo die daretur quod petebant: quia nullus est ad eum prolixus terminus, ad quem tandem non accedat, qui petendo perseuerat, & patienter sperat aduentum Domini.

II.

*Supra Meditatione
20. & in 4
par. Medit.
10.*

DAINDE perpendendum, hanc domum & cænaculum, (vt iam alias est dictum) representare Ecclesiam vniuersalem, in qua se recipiunt quicumque sunt discipuli Christi, vniti eadem fide, & cultu eiusdem Dei, & obseruantia eiusdem legis. Et sicut hoc die datus est Spiritus Sanctus ijs, qui in eâ domo coniuncti erant, non verò ijs, qui erant extra; Spiritus Sanctus, ijs tantum datur, qui in suam Ecclesiam manent, & se ad illum recipiendum disponunt; nec vllus vnquam illum recipiet, qui extra illam fuerit. sicut enim *b Genes. 8. columba, non inuenit extra arcam vbi requiesceret spes eius;* ita Spiritus Sanctus, qui per columbam significatur, non inuenit, in quo habitet extra Ecclesiam, quæ per *c Noe arcam* significatur; & ideo Christus Dominus noluit *d Ioan. 14. dixit: mundum non posse recipere Spiritum Sanctum,* mundum appellans Congregationem eorum, qui ipsius fidem negant, doctrinam repellunt, & legi resistunt. Hoc me extortare debet, ad ingentes gratias Deo agendas, quod me ad Sanctæ suæ Ecclesiæ domum duxerit; in qua, nisi ego mihi deesse velim

accipiam Spiritum Sanctum, si me oratione
& ea vnitione me præparauero, quam Sancti
Apostoli habuerunt.

TERTIO causam exquiram, cur venerit
Spiritus S. illo die Pétecostes, (qui erat festum
Iudæorum, institutum in memoriã legis, quã
Deus dederat illis in monte Sinai, & celebraba-
tur die quinquagesima post Pascha Agni) cau-
si igitur fuit, ad significandum, quod Spiritus
Sanctus præcipuè veniret ad imprimendam in
animis hominum legem gratiæ, quam Chri-
stus prædicauerat, & ita finem imponere an-
tiquæ legi, quæ fuerat eius figura: ideoque ip-
so die, quo illa fuit data, fuit hæc altera pro-
mulgata; quamuis alio modo: nam vetus illa
erat lex timoris; ideoque data fuit, e cum au-
diveretur tonitrua, micarent fulgura, clangor que
buccina vehementius perstreperet; ut totus po-
pulus timuerit, Deus quoque mortem populo mi-
natus est, si terminos præscripto transcenderet,
quando lex ipsa dabatur. Scripta fuit etiã in
tabulis lapideis; eò quòd esset grauíssima, &
daretur hominibus duræ cervicis, & indurati
cordis: At lex nova, est lex amoris, quã sua-
uissimè scripsit ipse Spiritus Sanctus in visce-
ribus hominum, & in tabulis cordis eorum, h
auferens cor lapideum, & dans cor carneum,
ut Spiritus ipse Sanctus, esset in medio eorum,
sicut per suos Prophetas facturum se promi-
serat. O supreme Pater, cuius manus est filius
tuus, qui à te procedit, per quem creasti om-
nia, & cuius digitus est Spiritus S. qui ab vero-

III.

Exod.
19. 16.Exod.
24. 12.
Jer. 31. 33.
Hebra.10. 16.
Ezech.
36. 26.

V. Part. Medit.

P

que

i Psal. 103.
30.

k Prover. 3.
& c. 7. 3.

que procedit; per quē *renouasti faciē terra,*
scribens per ipsum Sanctam tuam legem in
cordibus hominum; scribe eandem in meo,
eodem dexteræ tuæ digito, idq; ad eō fortiter,
vt nunquam ex eo deleatur, & siquidem mihi
iubes, vt *k eandem ego legē in tabulis cordis meo*
describam, & amore ad eius executionem co-
operer, da mihi quod iubes, vt sic exsequar si-
cut tu vis.

l Leuit. 25.
10.

VBNIT etiam Spiritus Sanctus die quin-
quagesimo, post Christi Passionem & Resur-
rectionem, vt significet, se ad eō abundāti suo
aduentu, concedere *l Iubileum Plenissimū,* quod
numero quinquagesimo notatur, & plenaria
remissionem omnium debitorum & peccato-
rum, in virtute Passionis Redemptoris nostri.
Ideoque Ecclesia de Spiritu S. dicit, quod ipse
fit remissio omnium peccatorum. O Spiritus S.
ctissime, veni cum plenitudine in animā me-
am, & plenissimum Iubileum illi concede,
remittens ei omnia peccata, à quibus expecta-
tz, conscendat magno Iubilo ad gaudia tu-
æ æteræ gloriæ. Amen.

PUNCTVM II.

a Act. 2. 2.

ET factus est repente de celo sonus tan-
quam aduentus Spiritus vehementis.
In singulis hisce verbis, aliquod exprimitur
mysterium, aut proprietas aduentus Spiritus
Sancti in animam, per inspirationes, quæ ipse
us in eam ingressum præcedunt; quæ sunt mo-
tus quidam repentini, quos in anima per-
sentimus, & instar fulguris, aliquam fidei

verita

veritatem nobis aperiant, & instar scintillarum ignis calefaciant nos, & trahunt ad id quod est bonum & sanctum.

PRIMUM venit iste sonus *repente*, ad insinuandum, inspirationem & visitationem Divini Spiritus, nec diem habere, neq; horam certam designatam; sed venire quando homo minus cogitat, & quando, & quomodo ipse Spiritus vult: ut enim ipse Christus Dominus dixit, *b spiritus ubi vult spirat*. Nam (ut postea dicemus) sola sua misericordia inspirat. Quare semper orandus est, ut veniat, & eius adventus expectandus, die & hora, paternæ ipsius providentiæ relictis: veniet enim quando mihi magis expediet, licet quodocunque venerit, mihi sit futurum repente.

I.

*b Ioan. 3.8.
Medit. 26.*

II.

DEINDE sonus iste venit *de caelo*, non ab Oriente, aut Occidente, nec à Septentrione, aut à Meride huius terræ; ad insinuandum, Spiritus Sancti inspirationem, non esse à terra, nec vires in ea esse, ad talem Spiritum excitandum; sed ab ipso caelo descendere: quia (ut Sanctus Iacobus ait) *c omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est, descendens à Patre luminum*. **DATUM OPTIMUM** per excellentiam, est Filius; & **DONUM PERFECTUM** per excellentiam, est Spiritus Sanctus; ideoque quæcunque data & dona ab eis procedunt, descendunt de caelo à Patre æterno, à quo & Filius & Spiritus Sanctus procedunt.

*c Iacobi. 1.
17.*

O Pater luminum, mitte mihi ex alto datum hoc optimum & donum perfectum: Veniat de caelo ventus hic Diuini tui Spiritus, qui me rapiat, & ad locum illum deducat, ex quo ipse exiit.

III.

TERTIO, sonus hic fuit Spiritus aut ventus ad insouandum, Spiritum sanctum, inspiratione sua, efficere in nobis admirandos alios quos effectus, ipso vento significatos. Nam inspiratione ipsa dat & conseruat in nobis spiritualem gratiae vitam; eadem respiramus & mortificatur nostrarum concupiscentiarum ardor: illa nos mundat ac purgat, separans in animis nostris pretiosum à vili, granum à palea, & quod bonum & perfectum est à malo & imperfecto; illa nos mouet & impellit ad vitium fugiendum, & sequendam virtutem. Vt itaque aëre viuimus & respiramus, nec sine eo viuere possumus; ita in Domino ipso Spiritu & eius virtute, c. viuimus, mur, & sumus in esse gratiae, & sine eo, nec habere nec cōseruare possumus hoc esse, & hoc viuere. O vite Spiritus, qui spiras & insufflans per interfectos, quos vidit Ezechiel. statim illi reuiuificasti: Veni & inspira super animas, & peccatū mortuas, vt gratiā tuā illas reuiuifices. e veni Auster de caelo, & perfla hortum animarum mearum, vt inspiratione tua, ex virtutum arboribus, fluant aromata fragrantium actionum ad gloriam ipsius Dei, & proximorum edificationem.

e Actuum.
17. 28.

d Ezechi.
37. 10.

e Cant. 4.
6.

f Dani. 3. 50

O Deus æterne, qui fecisti medium forn

*ci, quasi v̄tum roris flantem, ne ignis contrista-
ret, aut molestiam aliquam inferret tribus pueris
in eam cōiectis. mitte in me temperatum Diui-
ni tui Spiritus ventum, vt flammās temperet,
ardentes in fornace meæ sensualitatis, & om-
nes animæ meæ facultates excitentur ad tuas
continuas laudes, Amen.*

QUARTO, fuit Spiritus VEHEMENS, IV.
ad notandum imperum & feruorem, quo Spi-
ritus Sanctus impellit ad opera virtutum, vi
quadam suauī ac beneuola; nō vt coacti, & re-
pugnante nostra voluntate, sed vt libētissimè
ea faciamus. odit enim torporem & pigritiā; *g Lib. 2.
quia vt ait S. Ambrosius, g nescit tarda moliri in Luc.*
na Spiritus S. gratia. ingressus enim animā, de-
ducit illā instar nauis, quæ prospero & ad pup-
pim, vt dicitur v̄to, sine defatigatione, & ma-
gna velocitate impellitur: quia & ipse est hui⁹
nauis gubernator, qui eam ad portum & locū *h Rom. 8.
destinatū dirigit. Et de huiusmodi dixit Apo- 14.*
*stolus, h qui Spiritu Dei aguntur, hi sunt Filij
Dei.* O Spiritus Diuine, qui dilectissimos Fi-
lios tuos, vehementissimè ad opera virtutis &
Sanctitatis impellis; veni super animam me-
am, tanquam Spiritus vehemens, & ad omnia,
quæ tibi placent, vehementer impelle; in om-
nibus vijs suis illam gubernans, vt ad æter-
num gloriæ tuæ portum tandem perueniat.

VLTIMO Spiritus h̄c vehemens, ingen-
tem SONNVM, tonitruī similem excitauit, qui
per totam Ciuitatem fuit auditus: ad instau-
andum, quod aduentus Spiritus Sancti, in
V.

iustis, & per eos, talia efficiat opera, ut in
 toto mundo audiantur, ob admirandum vite
 exemplum, & interdum ob ingentia prodigia,
 & præcipue ob vim verbi, & prædicationis ip-
 forum, sicut apparuit in Apostolis, de quibus
 scriptum est, quod *in omnem terram exiuerit*
sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.
 & ob eam causam Christus Dominus, duos
 suis discipulis *Boanerges*, hoc est *Filos ton-*
trui appellavit, quia instar tonitruus cuiusdam
 prædicandum exiuerunt per orbem. O Dilecti
 mi, sonet vox tuæ inspirationis in auribus
 meis; ut talia per illa opera faciam, quæ in uniuersis
 orbe audiantur, ad proximorum ædificatio-
 nem, & illos excitandos, ad te glorificandum
 in sæcula. Amen.

PUNCTVM III.

a **E**T repleuit totam domum, ubi erant seden-
 tes. *Actuum.* Consideranda hic sunt mysteria, quæ
 2.2. tent in illis verbis, quod repleuerit Spiritus
 sanctus totam domum, in qua discipuli sedebant.

I.

PRIMVM MYSTERIVM fuit, ut signifi-
 ficaretur, in lege gratiæ dari Spiritum Sanctum
 in magna abundantia & plenitudine, ad omne
 genus operum, exercitiorum, & ministeri-
 rum, & ad omnes status & officia, quæ sunt
 in Ecclesia: quia multo liberaliorem ostendit
 Deus nunc, quàm fecerit in lege naturæ, ut
 scripta. Nam amicus quidam Iob, qui fuit
 in lege naturæ, & Elias qui fuit in lege scriptæ,
 perceperunt aduentum Spiritus Sancti, &

quæ

quam sibilum *b aura tenuis*. nam tunc limita-
 tos valde dabatur Spiritus, sed post Christi Do-
 mini nostri Passionem, datur tanquam *Spiri-
 tus vehemens, qui repleat totā domū*; quia datur
 in magaa plenitudine, cum omni genere gra-
 tiarum, & omni generi hominum; ita vt ipse
 Redemptor noster, ante suam Passionem, non
 in tanta plenitudine ipsum dederit: ideo e-
 nim dixit Sanctus Ioannes, *c nondum fuisse Spi-
 ritum datum, quia Iesus nondum fuisset glorifica-
 tus*; post Resurrectionem autem *cataracta &
 portæ cæli aperte sunt, & facta est pluuia, &
 gratiarum diluuium, quod repleuit totam ter-
 ram, renouauit, ac fertilē reddidit*. Et ideo di-
 xit Isaias: *e quia repleta est terra scientiā Domi-
 ni, sicut aqua maris operient es eam*. Gratias tibi,
 dulcissime redemptor, quod sacratissimi tui
 corporis cataractas aperueris, vt totum san-
 guinem tuum pro nobis effunderes, cuius vir-
 tute, cataractas & portas cæli aperueris, ad ef-
 fundendum copiosum Spiritum tuum super
 eos omnes, qui fructu passionis tuæ vti vellēt;
 effunde illum recens nunc Domine super totā
 Ecclesiæ tuæ domum, vt omnes denuo incipia-
 mus feruenter seruire tibi.

REPLEUIT etiam hic Spiritus TOTAM
 DOMVM ita, vt neque aulam, nec conclaue,
 recessum, penetrabile aut angulum reliquerit,
 quē non penetrauerit: vt intelligamus, Spiritū
 S. quod in se est, vniuersim dari & offerri om-
 nib. hominibus, in quacunq; mūdi parte, & an-
 gulo sint; & ita impleri quod Scriptura Diuina

P 4 dicit

b Job. 4. 16
 3. Reg. 19. 12

c Ioan. 7. 39

d Gen. 7. 11.

e Isai. 11. 9.

II.

f Sap. 1. 7. dicit, f quoniam Spiritus Domini repleuit orbem
 terrarum: & quod promisit Deus populo suo,
 g Ioel. 2. 28. cum dixit: g effundam Spiritum meum super
 g Act. 2. 17 omnem carnem. & prophetabunt filij vestri, &
 filia vestra, senes vestri & iuvenes vestri, visiones
 videbunt, sed & super seruos meos & ancillas, in
 diebus illis effundam Spiritum meum.

III.

TER TIO ad significandum, quod quando
 Spiritus Sanctus, cum huiusmodi vehemen-
 tia, aliquam animam ingreditur, totam eius
 domum, & eius familiam, facultates videli-
 cet omnes, nulla prætermissa adimplet; nam
 memoriam implet bonis cogitationibus, in-
 tellectum Sanctis meditationibus & ratio-
 nationibus, voluntatem feruentibus deside-
 rijs & affectibus; ipsas etiam appetitiones im-
 plet affectionibus Sanctis: tota itaque illa
 domus plena est veritatibus, & virtutibus
 cœlestibus; vt intra illam ferueant omnium
 illarum actus & exercitationes, quales sunt
 amor Dei, zelus gloriæ eius, fiducia de eius
 misericordia, timor ex reuerentia tantæ ma-
 iestatis, gaudium & exultatio de eius excel-
 lentijs, laudes & gratiarum actiones ob acce-
 pta beneficia, dolor de peccatis, desideria &
 efficacia proposita obediendi Deo, & multa
 pro illo patiendi. O Spiritus Sanctissime, in
 meam memoriam & intellectum tuis illu-
 strationibus impleres; vt h cogitationes, quæ
 ex illis orientur, diem festum lætissimum tribu-
 agerent, & mihi. Vtinam voluntas & appetitio-
 nes meæ, Diuinitate tua replerentur, vt mea

h Psal. 75. 11

omnia

omnia desideria & propensiones, ex nunc
essent Diuinæ, tuis in omnibus conformes, i *Apocal. 3.*
Imple me, Domine, te ipso, vt *i mea opera ple-* 2.
na sint coram te Deo meo, & nihil in eis sit va-
uum, quod te offendat, aut tibi displiceat.

ULTIMO perpendam, Spiritum illum
Sanctum impleuisse totam domum, vbi dis-
cipuli erant SEDENTES; ad insinuandum, si
velim, Spiritum Sanctum implere domum
cordis mei; non debere me extra illam vaga-
ri, & effundere sponte ad creaturas; sed stu-
dere intra me ipsum ingredi, & manere se-
dentem, & in quiete, intra conscientiam meam;
bonis cogitationibus ac desiderijs illam, &
me ipsum pijs aliquibus operibus occupa-
do; & sic expectare vehementis huius Spiri-
tus aduentum, qui omnia impleat, & abun-
danti suo amore perficiat. HINC fit, quod su-
pra dictum est, vt quando Deus animas vult
visitare, prius illas recolligat, & intra se ipsas
ducat, faciat que illas in secreto cordis sui cu-
biculo quiete sedere: tunc enim intrat ipse,
cum suorum donorum plenitudine.

IV.

PUNCTVM IV.

APPARVERUNT illis dispersita lingua, a *Actuum*
Atanquam ignis, sedit q³ supra singulos eo- 2. 3.
rum.

CONSIDERANDA Primum est causa, I.
cur Spiritus Sanctus, datus sit in forma ignis *S. Thom. 1.*
visibilis: quia nimirum semper eis formas ex *p. q. 43. a. 7.*
ternas accepit, quæ referrent admirandos ef- *ad 6.*
fectus, quos efficit in ijs qui ipsum recipiunt.

In *Baptismo* Christi apparuit in forma columbæ; ad significandam innocentiam & fecunditatem bonorum operum, quæ faciendâ suggerit. In *transfiguratione*, apparuit, tanquã nubes resplendens, ad significandã pluriã doctrinæ quã tradit, & protectionem quã accipit suorum electorum. In *canaculo*, a Christo fuit datus, tanquã aspiratio, ad significandã Spirituale vitã, quæ, medijs Sacramentis, nobis confertur. Sed hoc die, apparuit in forma ignis, ad significandum, quod sicut ignis *purificat*, *illuminat*, *accendit*, & *in altũ ascēdit*, habetq; virtutũ uniedũ, estq; sui ipsius cõmunicatiuus, eas virtutũ mãs in se quidquid ipsi coniungitur; ita Spiritus S. animas *purificat*, scoriã consumens vitiorum & peccatorum; & ab auro argenteoq; virtutum separans, scoriã stanni, defectuum & imperfectionum, quæ illis solent admisceri. *Illuminat* intellectum lumine quodam supernaturali, adeo excellenti, vt certiores eum reddat de veritatibus & mysterijs fidei, quàm si corporis oculis illas videret. *Accendit* voluntates charitatis ardore, eas inflammans amore Dei & proximorum. *Eleuat* corda è terra ad res cælestes, efficiens, vt suã *uersionem in cælis habeant*, ibiq; tanquam sphaera & proprio suo loco, per contemplationem quiescãt. Deniq; animas ipsas, cum ipsa *vnit*, ita illis cõmunicans virtutes & dona sua, vt sint vnus Spiritus cum ipso, per unionẽ perfecti amoris. Hic ille ignis est, de quo Christus Dñs dixerat, *h ignem veni mittere*

terrā, & quid volo, nisi ut accēdatur? O Redē-
ptor amantissime, imple tuū desiderium in hac
animę meę terra, mittēs in eius mediū, Diuinū
hunc ignē, vt consumēs quidquid in ea terre-
num est, me trahat ad id quod est cœleste. O
Diuine Spiritus, qui *ignis consumēs es*, con-
sume in me quidquid tibi displicet, vt capax
fiā lucis, ardoris, agilitatis, & actiuitatis istius
ignis, perfectē in eum transformatus.

DE INDIA perpendenda est causa; cur ipse
ignis fuerit figuræ *linguarū* potius, quā cor-
diū ignitorū. Causa huius fuit, quia hic Spiri-
tus nō dabatur Apostolis, vt ipsi soli amarēt,
& in ignē conuerterentur; sed vt suis linguis à
diuino hoc Spiritu motis, Christi legē, mortē,
& passionē mundo prædicarēt; & ignis mu-
nus exercētes, purificarent homines à suis er-
roribus, & peccatis, eosq; lumine verę doctri-
nę illustrarēt, & flammis charitatis accende-
rent, eorumq; desideria eleuarēt ad res cœle-
stes, cōiungentes eos cū Deo Domino nostro,
per vnionē veri amoris, implente etiam ipso
Christo per eos, quod prius dixerat: *ignē veni
mittere in terram*, desidero vt semper ardeat.

PRÆTEREA venit Spiritus S. in nos spi-
ritualiter, in *linguis igneis*, cū deuotionis affe-
ctus nobis cōmunicat; quā deuotionē dicit S.
Bernard. esse animæ linguā, quæ cū Deo loqui-
tur: & quando Spiritus S. cu plenitudine illi
cōmunicatur, est lingua ignea, ex qua prodeūt
flagrantissimi affectus Diuini amoris cum
canticis, de quibus paulo post dicemus.

b Luca 13.

49.

c Deut. 4.

24.

II.

Serm. 45.

in cant.

TER-

III.

TERTIO est perpendendum verbum illud, **DISPERTIT AB LINGVAB**, hoc est inter omnes distributæ, quo insinuat, quod dixit Apostolus, *diuisiones gratiarum sunt,*
1. Corint. 12.4. idem autem Spiritus: diuisiones quoque variae sunt ministeriorum & operationum, ut Sapientiae, Scientiae, fidei, gratiae, Sanitatum, signa faciendi, & scripturas interpretandi, & aliae, quas diuidit ac distribuit Spiritus Sanctus pro suo libitu, membris Ecclesiae; dans illis linguas igneas, ut accepta gratia utantur. Ex quo affectus concipiam laudis & gratiarum actionis, ob dona, quae Diuinus hic Spiritus, in membra Ecclesiae distribuit; gaudens de ijs, quae fratribus meis communicauit; gratumque me exhibens pro ijs, quae mihi impertiuuit: nam siue haec siue illa, omnia tendunt in meum commodum, eo modo, quo in membris corporis, naturalis, utilitas oculi censetur etiam esse utilitas manus; & manus commodum, etiam est oculi; quia vnum iuuat alterum.

IV.

DENIQUE etiam considerandum est illud verbum, **SEDIT SUPRA SINGVLOS EORVM**, ut insinuetur, quod ignis Spiritus Sancti, quod in se est, ita venit ex instituto, ut super nos **SEDEAT**, desiderans nunquam recedere, nisi nos illum expellamus, iuxta illud quod Christus Dominus dixit, & *Pater illium Paracletum dabit vobis, qui maneat vobiscum in aeternum*, quod si quando nos deserit, id culpam nostram accidit, nam ut ait Diuina Sapi-

entia,

*1. Ioan. 14.
16.*

entia, *f* Spiritus Sanctus disciplina virtutis ef- *f* Sapien. 1.5.
 fugiet solum, & auferet se à cogitationibus, quæ
 sunt sine intellectu & ratione, & corripietur à
 superueniente iniquitate. si itaque vis anima
 mea, vt Spiritus sanctus sedeat super te, ma-
 neatque tecum in æternum, fuge omnem du-
 plicitatem & fictionem; excute omnem co-
 gitationem & affectum inordinatū, nec præ-
 beas aditum iniquitati: cum enim sit Spiritus
 purissimus, non vult ingredi in animā inten-
 tione aliqua praua infectam, nec habitare in
 corpore subiecto peccatis, nec permanere in
 homine, instar bestię viuente, & carnis suæ
 appetitiones sequente.

P V C T U M V.

a Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto.

PRIMUM consideranda est infinita boni- *a Actuum*
 tas & liberalitas Trinitatis Sanctissimæ, tam *24.*
 Patris & filij qui mittunt, quàm Spiritus San- *I.*
 cti, qui seipsum dat, cum enim, qui in cæna-
 culo illo erant, adeo essent diuersorum meri-
 torum & dignitatis; omnes tamen suis donis
 repleuit, & lætitia; & omnibus ita se totum
 dedit, vt omnes remanerent Spiritu San-
 cto pleni & saturi; nihil tunc aliud ex-
 tra Deum optantes, impleuit singulariter to-
 tam domum animæ cuiusque, nullā eius po-
 tentiarum inani relictā. NAM MEMORIAE
 impressit Diuinas scripturas, vt earum re-
 cordarentur, quodocunque illis vsui ef-
 se possent; INTELLECTUI, magnam in-
 fudit

fudit intelligentiã earum, & omnium principalium myſteriorum, quæ ſub earum cortice latent. VOLUNTATI, & cordi, vno quaſi impetu inſculpsit omnem legẽ charitatis, & amoris, ad eò exactè & perfectè, vt quamuis nec lex, nec Euangelium Scriptum, eſſet in mundo, ipſi eſſet lex viuã, & lex interior impelleret illos, ad eam exactè ſeruandã; ac deniq; ex tempore, cum illis effecit officia ſua omnia. Nam inſtar iucundi venti, ſuauiſſime illos repleuit, & ſolis inſtar, lumine; & inſtar ignis, calore cœleſti; ſicut Magiſter, ſua doctrinã; ſicut Medicus, perfectã & plenã ſanitate; & in momento ex timidis fecit audaces; ex imbecillibus, fortes; ex ignaris ſapietes; ex inuidis, charitate ſeruẽtes; ex ambitioſis, humiles; & ex imperfectis, fecit in omni perfectione præſtãtes. *b O Mutatio dextera excelſi!* O infinita Diuini Spiritus Potẽtia! Nã mutationẽ, quã trium annorũ pugna, adhibitis tribus fortiffimis tormẽtis, *Prædicationis, Exemplorũ, & ſignorum* expedire non potuit, hanc hodiernã die, in vno momento perfecit Spiritus Chriſti, & virtus de alto descendens. Mitte O bone Ieſu, hanc ſuper me virtutem, cui Diuini Spiritus, quæ me in alium planẽ virum conuertat, totum factum iuxta tuã voluntatẽ. Veni, O Spiritus Sãctiffime, tuiſq; donis ita me imple, vt mores meos terrenos, in cœleſtes cõmutare neque velim, aut aliquid extra te cupiã, ſi te plenus ſim, & interna tua præſentia ſatiatus.

b *Pſal. 78.*
II.

II.

DE INDEB considerandum, quod licet om-

nes discipuli, repleti fuerint Spiritu S. alij ta-
men alijs plura dona receperunt; sicut si duo
vasa aqua sunt plena, q̄ mai^r est, plus aque cōti-
nens ita qui sanctiores erāt, meliusq; dispositi
inter discipulos, maiorē Spiritus Sancti ple-
nitudinē, & copiosiorē gratiā acceperunt; &
quod consequēs est, Sacratissima virgo Do-
mina nostra plus accepit gratiæ, lætitiæq; Spi-
ritualis, quam reliqui omnes simul; Apostoli
verò plus quā reliqui discipuli, omnes tamen
Deū glorificabat, ob singulare illud beneficiū
in oēs collatum. Sed, & ego gaudio exultabo,
congratularor Beatissimæ Virgini, de tot ac-
ceptis donis, & ingenti gaudio, quo fuit affe-
cta, cum vidit omnes discipulos Spiritu San-
cto repletos; ac porrò perfectissimè imple-
tam preciosam Elij sui promissionem.

III.

HINC etiā ingēs concipiā desiderii, præ-
parandi me quo maximo potero feruore, ad
accipiendum Spiritum Sanctum, quē scio co-
piosiorē dari ijs, qui melius sunt præparati.
PRÆPARATIO autē hæc, quatuor his po-
tissimū virtutibus fit. *Prima* est **PVRITAS**
CONSCIENTIÆ; purgato scilicet vase,
in quo Spiritus S. dona sua sit effusus. *Secun-
da* est **HVMILITAS CORDIS**, euacuando
scilicet illud à seipso, & ab omni Spiritu, qui
sit contrarius ipsi Diuino. *Tertia* est **FIDV**
CIA in Deum, dilatando scilicet animæ ca-
pacitatem & sinus, nō ad mensuram meorum
meritorū tantū, sed meritorū Christi Domini
nostri, & infinitę bonitatis, & liberalitatis Dei

Quar-

Quarta est FERVENS ORATIO, qua hæc dona obtinentur, petendo à Deo, vt ea donec nō attēdens quis ego sim, sed quis ipse sit. Quo autem perfectius has quatuor virtutes exercuero, eo magis ero dispositus ad Spiritum S. eiusque dona copiosiora recipienda. O Deus altissime, qui populo tuo dixisti: *c dilata os tuum, & implebo illud*; en d *apertio os meum, desiderans attrahere Spiritum*, vellemq; dilatare sinus animæ meæ ad eum plenissimè recipiendum: imple eos Domine, iuxta voluntatem tuam, tuaque misericordiâ amplius illos dilata, vt copiosiore capiant gratiam.

IV.

ULTIMO perpendam etiam; fuisse omnes repletos; quia tantum acceperunt, quantum illis opus erat ad suum munus exequendū, habet enim Deus hoc in more, vt tantum cuique conferat gratiæ, quantum illi est necessarium, ad perfectè explendum munus & officium sibi commissum iuxta vitæ statum in quo illud exequi debet. Quare Sacratissimam Virginem, & Sanctum Ioannem præcursorem, & Apostolos tantâ gratiâ impleti quantam dignitas & officium requirebat, quod fuerunt electi: idemque nunc facit cum ijs, quos ad statum & officia Ecclesiastica vocat, vt constabit in sexta parte.

PVNCTVM VI.

a ET ceperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis.

I.

CONSIDERANDA hîc est primum specialit

c Psal. 80.

11.

d Psal. 118.

131.

S. Thom. 3.

p. q. 7. a. 10.

2. Tim. 4.

5. Ministerium tuum imple.

a Actuum.

2. 4.

cialis illa gratia, à Spiritu Sancto Apostolis infusa, cum repente eis dedit facultatē illam loquendi varijs linguis, vt in totō mundo possent Euangelium prædicare: quæ gratia non tam erat in proprium ipsorum commodum, quàm omnium hominum, qui erant in terra. Quare meritò ab omnibus laudandus est Deus, quòd hoc donum illis dederit in tantum nostrum commodum. Et attendendum, quòd, vt confusio linguarum, fuit pœna superbix; ita linguarum vnio, est præmium humilitatis: & vt superbi volentes *b* *adificare turrin, cuius culmen pertingeret ad cœlum*, confusa illorum lingua ita, vt non audiret vnusquisque vocem proximi sui, diuisi sunt à Deo in vniuersas terras: & ita cessauerunt à superba sua cogitatione: ita humiles, cupientes *c* *adificare turrin perfectionis, cuius culmen ad ipsum conspectum, & vnitionē cum Deo perueniret*, adiuti ab eo sunt, accepta vnitione linguarum, qua possent cum omnibus hominibus vniri, & suum ædificium semper promouere. O Dulcissime Iesu; da mihi verum Spiritū humilitatis, & igne tui amoris perface linguam, quam mihi dedisti; vt, quantum in me erit, iuuen erigere hanc turrin perfectionis, non solum in anima mea; sed etiam in animis meorum proximorum, ita, vt, omnes perueniamus ad culmen æternæ tuæ gloriæ. Amen.

b Genes. ii. 7.

c Luca. 14: 28.

II.

DEINDE perpendam, Apostolos statim atque hoc linguarum donum acceperunt, vt: eo capisse, non temerè & sine causâ, sed à Spi-

V. Part. Med.

Q

riti

d 2. Corint.
2.17.
Regula bene
loquendi.

ritu Sancto instigati, eo modo & feruore lo-
quentes, quo ille ipsis inspirabat; quam ratio-
nem per totam vitam conseruauerunt, sicut di-
xit Apostolus: *d non (inquit) sumus sicut pluri-
mi, adulterantes uerbum Dei, sed ex sincerita-
te, sed sicut ex Deo, coram Deo in Christo loqui-
mur*; quasi diceret, quatuor circumstantias
nostris uerbis & sermonibus adhibemus. *Prima*
est, ne sint ob malum aut inane finem,
sed intentione pura, gloriae Dei, & boni, tam
nostri quam proximorum. *Secunda*, ne proce-
dant ab impetu perturbati Spiritus, sed, à bono
Spiritu, Sancto & pacato. *Tertia* quod sint di-
cta in praesentia Dei, attendentes, quod ille
nos audiat, & sit testis eorum, quæ loquimur.
Quarta, ne sermones nostri sint de rebus ma-
lis aut uanis, aut ad rem non pertinentibus, sed
sint omnes de Christo, aut rebus ad ipsum di-
rectis, & ad eius excellentias, ut mox dice-
mus.

III.

e Ephes. 5.
18.
Colos. 3.
16.

D E N I Q U E perpendam quod cum Spiritu
S. est in anima; statim efficit, ut interius loqui-
tur varijs linguis, varijs uidelicet deuotionis
effectibus, iuxta illud, quod dicit Apostolus
*implemini Spiritu Sancto, loquentes uobismet-
ipsis in Psalmis, & hymnis, & cantibus Spiritus
libus, cantantes & Psallentes in cordibus uestris
Domino; gratias agentes semper, pro omnibus
in nomine Domini nostri Iesu Christi, Deo &
Patri.* Hæc sunt variæ linguæ igneæ, quibus
(ut 2. Par. Introductionis huius operis dictum
est) intra nos ipsos loquimur cum Deo Domini

no

no nostro, cantantes Psalmos & hymnos, cum affectibus laudis & gratiarum actionis, ob ea beneficia, quæ nobis confert; amoris item, & gaudij, quod ipse sit talis: & offerentes nos ipsos, ad omnia obsequia præstanda; & prouocantes virtutes omnes, vt suos actus exercentes, concinnam musicam faciant ad gloriam ipsius. O, Si audiuissem Beatissimam virginem varijs hisce linguis in hoc die loquentem, ex Diuini Spiritus inspiratione, quàm inflammatos affectus laudum & gratiarum actioni eructauerit, & amoris igne fuerit liquefacta colloquens cum suo dilecto! O, qualis musica, tot variarum linguarum, sed valdè consonantium, audiebatur ab illis Sacris Cantoribus, in illo cænaculo, dirigente illos tanquàm capellæ Magistro ipso Spiritu Sæcto! O Spiritus Sanctissime, veni in mutam animam meam, ac doce varijs accensorum affectuum linguis loqui; & quandoquidem à me petis, vt sonet vox mea in auribus tuis; clarifica & dulciora illam; vt eius musica, iucunda tibi sit & grata in æternum. Amen.

